

Yurdum İnsanı

– Mecaz Adam · 14 Nisan 2015

Yurdum insanını izliyorum bir ıssızda.
Onlar kör ben sağır.
Bir telaşla,
Ellerinde naylon çiçeklerle.
Cenazesine plastik aşklarının.
Koşturuyorlar.
Bir bankta çiftler çiftler.
Çocuklar yağmur taneleri yüzlerinde.
Bir adam ekmek kesikleri yüzünde.
Ve mutluluğu son ses bulmuş bir tayfa geçiyor.
Siyah filmli camlarda yüzleri birer hayalet.
Bir adam görüyorum.
Yüzünde hiddet.
Bir anne feryadı semada.
Ben körüm onlar sağır.
Issızlığa düşüyorum.
Yağmur sesi.
Ezan sesi.
Bir anne sesi martı çığılı kulaklarımda.
Ben hem kör hem sağırım yurdum insanı gibi.